

ARREST VAN HET HOF
VAN 7 FEBRUARI 1984 ¹

**Jongeneel Kaas BV en anderen
tegen Staat der Nederlanden
en Stichting Centraal Orgaan Zuivelcontrole
(verzoek om een prejudiciële beslissing,
ingediend door de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage)**

„Nationale regelingen in de sector kaas”

Zaak 237/82

Samenvatting

1. *Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van Hof — Grenzen
(EEG-Verdrag, artikel 177)*
2. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Lid-Staten — Inbreuk op
gemeenschapsregeling — Verbod
(EEG-Verdrag, artikel 40)*
3. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Melk en zuivelproducten
— Kaas — Nationale kwaliteitsvoorschriften — Verbod op bereiding van bepaalde
kaassoorten — Toelaatbaarheid
(Verordening nr. 804/68 van de Raad)*
4. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve beperkingen — Maatregelen van gelijke
werking — Voorschriften die tot doel hebben kwaliteit van nationale produkten te
verbeteren — Toelaatbaarheid
(EEG-Verdrag, artikel 30)*
5. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve uitvoerbeperkingen — Maatregelen van
gelijke werking — Kwaliteitsvoorschriften voor kaasbereiding — Toelaatbaarheid
(EEG-Verdrag, artikel 34)*
6. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve uitvoerbeperkingen — Maatregelen van
gelijke werking — Verplicht gebruik van merken, tekenen en bewijsstukken — Toe-
laatbaarheid — Voorwaarden
(EEG-Verdrag, artikel 34)*

¹ — Procestaal: Nederlands.

7. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Melk en zuivelprodukten — Kaasproducenten — Nationale regeling die verplicht tot aansluiting bij controleorgaan — Toelaatbaarheid — Voorwaarde*
(Verordening nr. 804/68 van de Raad)

1. Het staat niet aan het Hof, zich in het kader van artikel 177 EEG-Verdrag uit te spreken over de verenigbaarheid van de bepalingen van een nationale wet met het Verdrag, doch het is wel bevoegd om de nationale rechter alle uitleggingsgegevens met betrekking tot het gemeenschapsrecht te verschaffen, die deze in staat kunnen stellen die verenigbaarheid te beoordelen.
2. Wanneer de Gemeenschap krachtens artikel 40 EEG-Verdrag een regeling voor de totstandkoming van een gemeenschappelijke ordening der markten in een bepaalde sector heeft vastgesteld, dienen de Lid-Staten zich te onthouden van elke maatregel met de strekking daarvan af te wijken of er inbreuk op te maken.
3. Waar elk communautair voorschrift omtrent de kwaliteit van kaasprodukten ontbreekt, hebben de Lid-Staten de bevoegdheid behouden om de op hun grondgebied gevestigde kaasproducenten dergelijke voorschriften op te leggen. Deze bevoegdheid betreft niet enkel voorschriften die voor de bescherming van de consument of van de volksgezondheid noodzakelijk worden geacht, maar ook die welke de Lid-Staat wenselijk acht ter bevordering van de kwaliteit van de nationale produktie. Die voorschriften mogen echter niet tot discriminatie van ingevoerde produkten leiden of de invoer van produkten uit andere Lid-Staten belemmeren.

Gezien de zeer beperkte strekking van de communautaire maatregelen ter
- ondersteuning van de kaasmarkt, zijn nationale maatregelen op het gebied van de kwaliteit, waaronder een verbod op de bereiding van andere soorten of kwaliteiten dan in de nationale regeling zijn vermeld, daarmee niet onverenigbaar.
4. Artikel 30 verzet zich niet tegen de vaststelling van nationale voorschriften die, zonder aan ingevoerde produkten te raken, tot doel hebben de kwaliteit van de nationale produkten te verbeteren om deze voor de consumenten aantrekkelijker te maken. Een dergelijke maatregel strookt immers met het vereiste van een gezonde en eerlijke mededinging zoals verlangd door het Verdrag.
5. Artikel 34 EEG-Verdrag heeft betrekking op nationale maatregelen die een specifieke beperking van het uitgaand goederenverkeer ten doel of tot gevolg hebben en aldus tot een ongelijke behandeling van de binnenlandse handel en de uitvoerhandel van een Lid-Staat leiden, waardoor aan de nationale produktie of de binnenlandse markt van de betrokken Lid-Staat een bijzonder voordeel wordt verzekerd.
Dit is echter niet het geval met bepalingen die minimum-kwaliteitsnormen voor de kaasbereiding behelzen, zonder onderscheid te maken naar gelang de kaas voor de binnenlandse markt dan wel voor uitvoer is bestemd.
6. Artikel 34 EEG-Verdrag verzet zich niet tegen een bepaling van nationaal recht, die de producenten verplicht tot

het aanbrengen van een controlemerk ten bewijze dat aan de nationale kwaliteitsvoorschriften is voldaan, wanneer deze verplichting zonder onderscheid geldt voor nationale produkten die in de betrokken Lid-Staat in de handel worden gebracht, en die welke voor uitvoer zijn bestemd.

Artikel 34 staat evenmin in de weg aan een nationale bepaling, volgens welke van alle voor binnenlandse consumptie dan wel voor uitvoer bestemde produkten steekproeven worden genomen door een controleorgaan, dat vervolgens een attest afgeeft met het resultaat van deze controle.

7. Verordening nr. 804/68 moet aldus worden uitgelegd, dat zij een Lid-Staat niet belet de kaasproducenten tot aansluiting bij een controleorgaan te verplichten, mits de doelstellingen van dit orgaan in overeenstemming zijn met het gemeenschapsrecht en het in het verkeer brengen, verder verhandelen, invoeren, uitvoeren of ten uitvoer aanbieden van kaasprodukten niet enkel is toegestaan aan degenen die bij het orgaan zijn aangesloten.

In zaak 237/82,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, in het aldaar aanhangig geding tussen

JONGENEEL KAAS BV, te Bodegraven, en 14 anderen

en

STAAT DER NEDERLANDEN EN STICHTING CENTRAAL ORGAAN ZUIVELCONTROLE,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 (PB L 148 van 1968, blz. 13) en van de artikelen 30 en 34 EEG-Verdrag,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, president, T. Koopmans, K. Bahlmann en Y. Galmot, kamerpresidenten, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, B. Bosco, O. Due en U. Everling, rechters,

advocaat-generaal: G. F. Mancini

griffier: P. Heim

het navolgende